

Пелюстки опадають всіх марнот.
На срібній таці — в ложці — світла жмут
Видовжує — на цілу вічність — мить,
Яку — ніяк — у зародок — клярнет.

Змінили вміст, напругу і орнат,
Й на місці вілл над морем — сну намет.
В потойбік — вістку — скакунів нема, —
Останній — з молу — за межу — чкурнув. —

Старт у ніщо готуються зустріти
Шаленці й ті, що не бояться страти,
Й — крізь верстви скла — лише п'ястук — непевність —

На дзвін у вусі, і свідомість — повня, —
Не почуттів шматки — аквамарин. —
Чути буття, де дійсність завмира.